

>> byggdes för 3 000 människor, nu är 5 000 skrivna där. Men polisen uppskattar det verkliga antalet till 8 000. Orsaken till trångboddheten är Ebo, eget boende, vilket innebär att asylsökande själva får välja var de vill bo. Det finns inga lediga lägenheter så det egna boendet innebär att man flyttar in hos någon släkting, säger Ole Rothenborg.

Han säger att Ilmar Reepalu, kommunstyrelsens ordförande i Malmö, förgäves försökt få de borgerliga politikerna att avskaffa Ebo, men utan resultat.

VI PRATAR OM HUR Ole Rothenborg går till väga som journalist när han ska ut på ett uppdrag i Rosengård. Hur han lägger upp strukturen, och gör urvalet av intervjupersoner.

– Jag försöker som nyhetsreporter att åka ut och prata med folk, höra vad de berättar, tycker och tänker. Det är viktigt att gå till botten med ett problem. Att ställa ansvariga till svars.

Han berättar att han har gjort tre reportage från Rasmusgatan, som ligger en bit utanför Rosengård, i Seved. Ole säger att det han såg där har han aldrig sett i Rosengård. Utom under "kravallerna" för några år sedan. Men det var enstaka

händelser, begränsade i tiden. Han säger att hans rapportering från Rosengård inte har förändrats med åren.

– Efter mordvägen så intervjuade jag den förra riksdagsledamoten Luciano Astudillo (S) om våldspiralen och jag frågade om den ökade brottsligheten hade något samband med den stora invandringen till Malmö. Han svarade: "Det värsta man kan göra är att göra detta till en invandrarfråga." Han blev jättearg. Jag tyckte det var en relevant fråga.

Det finns en kritik mot att medierna genom negativ rapportering om Rosengård byggt upp en stigmatiserad bild av området. Hur ser du på den kritiken?

– Den kritiken stämmer inte. Herrgården i Rosengård är en social katastrof. Det är ingenting som medierna har hittat på, säger han och påpekar att den frågan utgår ifrån att all rapportering om Rosengård varit negativ.

Han tar upp ett exempel på en artikel som han skrev 2009 om hur medarbetare på ett kommunalt fastighetsbolag lyckades rusta upp ett av Herrgårdens värsta områden där han var ute och pratade med boende i området.

– Det är ett stort och positivt reportage. Man måste vidga bilden och titta på helheten, säger Ole Rothenborg som tycker att han ger en rättvis bild av Rosengård.

Per-Markku Ristilampi är professor i etnologi vid Malmö högskola och växte

själv upp i Rosengård. I boken *Rosengård och den svarta poesin – en studie av modern annorlundahet* skriver han att han, när han flyttat hemifrån, inte kände igen sig i de forskningsrapporter som skrivits om förorter.

– Mycket av den mediala bilden handlade om problem. Om betongförorter, där materialet gav en negativ laddning. Man pratade i debatter om att det inte var bra för barn att bo i en sådan miljö och arkitektur. Det gav en känsla av alienering, utanförskap och fattigdom. Det var den bilden som fanns, säger Per-Markku Ristilampi.

Under 80-talet när Per-Markku skrev sin avhandling betraktades förorterna som annorlunda än övriga samhället, säger han. Förorterna fungerade som en negativ spegelbild till det "normala samhället". Han säger att det som gränsar till, eller hotar normaliteten alltid är intressant för medierna. Men för dem som bor i förorterna, är det ett problem att ständigt figurera i berättelserna om samhällslets gränser. Han understryker att många journalister är medvetna om detta och försöker att ge en mer balanserad bild. Men så fort något mer spektakulärt händer i en förort,

drunknar nyanserna i den starka berättelsen om vi och dem, säger Per-Markku. Han menar att den mediabild som förmedlas har en stor påverkan på hur andra sedan kommer att bemöta en. Det är speciellt känsligt för ungdomar, och detta alldeles oavsett personlighet, talanger och intressen. De har en bild att förhålla sig till, som de flesta anser att medierna har varit med och skapat.

TROTS ATT ANN-MARIE ERIXON, på Drömmarnas hus, är kritisk till hur media bidragit till att bygga upp en negativ bild av Rosengård säger hon

att droppen urholkar stenen. Hon berättar att ungdomarna inom projektet Mitt område är ihärdiga och finns med överallt på de sociala medierna och kommenterar, reagerar och för dialog om saker som de tycker är fel eller orättvist. Genom projektet har ungdomarna även gjort en teve-serie om livet i Rosengård som de hoppas ska visas på SVT.

– Det gäller att inte vara rädd, utan att ta debatten. Att vara en verböjd på så sätt. Man kan exempelvis bjuda in journalisterna bakom reportagen för att skapa möten. Vi vill bygga broar och öppna dörrar. Och så vill vi ge de unga på området en egen arena att komma till tals på, säger Ann-Marie Erixon.

BIRGITTA STOLT

inrikes@fria.nu

ENKÄT: Mediebilderna av Rosengård

Hur tycker du att bilden som medierna ger av Rosengård stämmer överens med din egen bild av området? Vad tycker du att medierna borde rapportera om som de inte gör i dag?

TEXT: ANDERS HÄGGLUND • FOTO: LISELOTTE LASZLO



Laila, 19 år, mammaledig och studerande, Ramels väg

– Ibland är den en katastrof. De överdriver och söker för stora Rosengårds rykte. Rosengård är ett bra ställe att bo på. Jag har bott här i hela mitt liv och jag trivs här.

– Att Rosengård är bra och inte så farligt som de säger.

"Man måste tänka att folk inte är maktlösa offer"

Petter Beckman är före detta DN-journalisten som startade tidningen Södra sidan i Skärholmen, i Stockholm. Han jobbar sedan fem år tillbaka med medborgarjournalistik och tycker det är viktigt att folk själva får definiera vad som är problemet i deras bostadsområde.

För cirka fem år sedan arbetade journalisten Petter Beckman som medialärare på Södertörns högskola, i Huddinge utanför Stockholm. Han undervisade bland annat i medborgarjournalistik. Under den tiden fick han ett samtal av en man som bodde i Skärholmen, Rouzbeh Djalaie.

– Rouzbeh var frustrerad när han ringde. Han ansåg att det var så snedvridet, det som skrevs om den lokala verkligheten. Han ville skapa en bättre lokaltidning

än den som fanns. Så då fick jag vara med och bidra till hur man jobbar med dialog, public journalism, säger Petter Beckman.

Petter Beckman och Rouzbeh Djalaie startade tidningen Södra sidan, som sträcker sig från Norsborg till Axelsberg, i södra Stockholm. Redaktionen finns i Skärholmen.

– Folk ska själva äga sin berättelse och ha första tjing på den. De måste själva definiera vad som är problemet. De ska ha första tjing på bra lösningar. Man ska använda tidningen som en social mötesplats, ett forum där olika grupper kan mötas och stärka den gemensamma identiteten i ett område, säger Petter Beckman.

FRIA TIDNINGEN FRÅGAR Petter vad han tänker om den journalistik som ofta förmedlas om förortsområden, där poliser och kriminologer blir intervjuade och där fotona ofta förstärker klyftorna mellan myndigheter, auktoriteter och boende. – Att det är förvänande. Att de som ex-

empelvis bevakar Rosengård inte kommit längre i diskussionen kring förortsproblematiken. De flesta journalisterna har som syfte att komma till rätta med ett problem och kasta ljus på en situation och ställa ansvariga till rätta. Men ibland använder man en berättarteknik för att uppmärksamma och spetsa till berättelsen, inte berätta en återhållsam och modererad story, säger Petter.

Det gör man ofta för att uppmärksamma ett problem och då framstår situationen ofta värre än vad den faktiskt är, säger Petter Beckman. Människorna i skildringarna, de drabbade, framstår som passiva och hjälplösa och man missar på så sätt ofta att se sakerna som pågår, säger han.

– Journalisten bör alltid fråga folk hur deras egna lösningar ser ut, alltid lyssna. Ha en öppenhet och tänka att folk inte är maktlösa offer. Att människor har potential till aktiviteter och medborgligt deltagande. Man måste betänka att folk har rätt att vara med i tidningen i andra rol-

er. Båda sidor har rätt att komma till tals i hela sitt spektrum, säger Petter.

Vi pratar om ifall det inte kan finnas risker med den här typen av journalistik, det vill säga att man i sin iver att stärka den positiva bilden av förorten blundar för de konflikter som finns.

– Om man gör det dåligt kan det få den effekten. Vi är jätteintresserade av de olösta konflikter som behöver bearbetas. Tvärtom så är det konflikterna som är utgångspunkten, men man måste hantera dem på ett annat sätt, säger han.

FEM ÅR HAR GÅTT med Södra sidan och Petters kollega Rouzbeh har även startat en tidning på Stockholms norra sida som heter just Norra sidan. Men vad har medborgarjournalistiken haft för påverkan på lokaljournalistiken på södra sidan av Stockholm?

– Svårt att säga. Det finns en stor läsekrets. Man har ett lokalt media som jobbar på ens egna villkor. Man kan inte längre klaga på lokaljournalistiken. Folk



Mostapha, 17, studerande, Ramels väg

– Det är fel bild. Allt stämmer inte. Rosengård är ett bra ställe att bo på. Det är inte farligt här. Här är tryggt. Medierna pratar med fel personer. De skulle prata med äldre också. Mammor till exempel. Inte bara med ungdomar.

– Det skulle vara mer om tryggheten och gemenskapen. Att vi alla håller ihop här.



Hannelore, 80, Pensionär, Von Lingens väg.

– Inte alls! Ibland blir jag riktigt förbannad. För så illa är det inte. Speciellt inte på den sidan där jag bor. De andra områdena kan jag inte uttala mig om. Jag trivs jättebra. Här är underbart. Lugnt och fint. De som uttalar sig illa om Rosengård har aldrig varit här.

– Att det är fler än jag som trivs här. Folk stannar kvar. I alla fall de flesta som bor i HSB.



Glenn, busschaufför, 59 plus, Kvarnby. Men vistas mycket i Rosengård.

– Det gör den inte! Det vågar jag stå för. Jag trivs här. Det har aldrig hänt mig något. De flesta invandrare är jättebra. Jag har många arbetskollegor som är invandrare. De är raka och årliga. Vågar säga vad de tycker.

– Allt som är bra. Att vi har mycket att lära av invandrades sociala liv. De umgås på ett helt annat sätt än svenskar. De är trevliga och öppna.



Anna-Greta, 77 år, pensionär, Von Lingens väg.

– Medierna svärtar ner Rosengård alltför mycket. Jag har bott här i 43 år och har inget dåligt att säga om Rosengård. Invandrarna är jättevänliga. Jag har inget illa att säga om dem.

– De skulle kolla upp Rosengård lite mer. Inte bara gå till de områden som de tycker är sämst. Vi hade inte bott här i 43 år om vi inte hade trivts. Medierna är skurkarna när det gäller Rosengård.



Petter Beckman är VD och ansvarig utgivare för tidningen Södra sidan, i Stockholm. FOTO: JOHANNES LILJESON

BIRGITTA STOLT
inrikes@fria.nu